

ЗАКОНОДАВЧИЙ НАПРЯМ ВЗАЄМОДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ТА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Сніжана Дмитрівна БОГДАНОВА,

*секретар судового засідання
П'ятого апеляційного
адміністративного суду (м. Одеса);
аспірантка відділу Конституційного права та
місцевого самоврядування Інституту держави і
права ім. В. М. Корецького НАН України*

Законодавчий напрям реалізовується шляхом виконання законодавчої функції. Верховна Рада України є єдиним органом законодавчої влади в Україні, у якого наявні виключні повноваження на здійснення законодавчої влади в нашій державі без участі інших державних органів. Верховна Рада України може приймати закони з будь-яких питань, що слідує із положень Конституції України [1]. Складовою цієї функції є законопроектна діяльність, внесення законопроектів на розгляд Верховної Ради України та їх обговорення, а також видання законів, наукові дослідження, зокрема з проблем ефективності і розвитку законодавства, наукова експертиза законопроектів [2, с. 185]. Як слідує з статті 84 Конституції України [1], Верховна Рада України приймає закони шляхом голосування на її пленарних засіданнях за проект закону. Голосування на засіданнях Верховної Ради України здійснюється народним депутатом України особисто і при цьому у статті 47 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10.02.2010 № 1861-VI [3] встановлено, що проект закону вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України після обговорення відповідних питань.

Також варто враховувати, що саме Верховна Рада України наділена повноваженнями на внесення змін до Конституції України. У науковій літературі таку функцію називають «конституційною», чи «установчою» [4, с. 135]. Порядок реалізації внесення змін до Конституції України Верховною Радою України врегульовано у спеціальному порядку розділом XIII Конституції України «Внесення змін до Конституції України» [1].

Тож, законодавчий напрям взаємодії Верховної Ради України та Конституційного Суду України реалізовується наступними способами:

- 1) законопроектна діяльність, у тому числі внесення законопроектів на розгляд Верховної Ради України та їх обговорення;
- 2) прийняття законів шляхом голосування на пленарних засіданнях Верховної Ради України.

Звернемо увагу на те, що даний напрямок взаємодії є актуальним у тому випадку, коли Верховною Радою України здійснюється розробка законопроектів, які передбачають урегулювання діяльності Конституційного Суду України, або ж внесення змін до чинного

законодавства про Конституційний Суд України. Звернемо увагу, що згідно із пунктом 6 частини 1 статті 7 Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13.07.2017 № 2136-VIII [5], одним із повноважень даного органу є надання за зверненням Верховної Ради України висновку щодо відповідності законопроекту про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Конституції України. Але варто враховувати, що у такий спосіб реалізується контролюючий напрямок взаємодії цих органів. У свою чергу, законодавчий стосується виключно законодавства про Конституційний Суд України.

Окрім розробки таких законопроектів, Верховна Рада України приймає їх шляхом голосування на пленарних засіданнях Верховної Ради України. Законопроект, яким вносяться зміни до законодавства, яке урегульовує діяльність Конституційного Суду України, спочатку обговорюється Верховною Радою України. Такий законопроект включається до порядку денного після обговорення у відповідному профільному комітеті та прийняття рішення щодо його готовності для обговорення в парламенті (стаття 93 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10.02.2010 № 1861-VI [3]). Законопроект, яким вносяться зміни до законодавства, яке урегульовує діяльність Конституційного Суду України, обговорюється у Комітеті Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя. У випадку несхвалення проекту закону, яким вносяться зміни до законодавства, яке урегульовує діяльність Конституційного Суду України, Верховною Радою в першому читанні, комітет з питань правової політики та правосуддя його допрацьовує та здійснює його підготовку до другого читання. Відповідно, Верховна Рада України ухвалює рішення щодо схвалення проекту закону після обговорення на пленарному засіданні [3]. Прийняття здійснюється шляхом голосування. Для цього необхідна більшість голосів від загальної кількості народних депутатів. Прийнятий закон, яким вносяться зміни до законодавства, яке урегульовує діяльність Конституційного Суду України, підписується Головою Верховної Ради України й передається на підпис Президентові України згідно зі статтею 94 Конституції України [1]. Президент України підписує закон протягом 10 днів від дня його одержання, при цьому він може скористатися правом відкладеного вето й повернути Верховній Раді закон із зауваженнями для його повторного розгляду. Закон набуває своєї чинності після його оприлюднення через 10 днів від дня його офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування. Оприлюднення за загальним правилом відбувається шляхом опублікування в офіційних друкованих виданнях, яке полягає в оголошенні його повного й точного тексту. Таким чином, шляхом наведеної процедури, правове регулювання функціонування Конституційного Суду України зазнає змін. Взаємодія Верховної Ради України та Конституційного Суду України у даному аспекті проявляється у тому, що Верховна Рада України приймає закони, якими Конституційний Суд України має керуватись у своїй діяльності.

Тож, на основі здійсненого аналізу зробимо висновок, що **особливостями реалізації законодавчої взаємодії Верховної Ради України та Конституційного Суду України є:**

1) Верховна Рада України є органом законодавчої влади, який здійснює розробку проектів внесення змін до законодавства, яке урегульовує діяльність Конституційного Суду України.

2) Верховна Рада України є органом, який приймає законодавство, що урегульовує діяльність Конституційного Суду України.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. ст. 141

2. Тацій В.Я., Погорілко В.Ф., Тодика Ю.М. (ред.) Конституційне право України. К.: Український центр правничих студій 1999. 376 с.

3. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України від 10.02.2010 № 1861-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 14-15. № 16-17. ст.133

4. Красногор О. В. Верховна Рада України: конституційно-правові засади функціонування та діяльність. *Наукові праці МАУП*. 2015. Вип. 1. С. 130–135.

5. Про Конституційний Суд України: Закон України від 13.07.2017 № 2136-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 35. ст.376